

Michiel Adriaenszoon de Ruyter

Hozzáadta: lakosm
2004. október 19. Kedd 18:47
Utolsó frissítés 2007. augusztus 22. Szerda 10:31

De Ruyter admirális nevét azzal a magyartól a német nyelvű emléke az egyetemes protestáns történelemben, hogy 1676-ban a holland flotta a holland kizsákolás-totta a német polgári gályafogságba a március 26-án történt. De Ruyter kora kiválóan egyetemes volt, szerette hazáját és mátyán hálva református volt.

1674. a királyi Magyarországon. Az ellenreformáció jegyében Kollonich pásztorok március 5-re Pozsonyba idéztetett mintegy háromezres protestáns prágai történet tanár, kik közül 167-en meg is jelentek. Ellenük a véd: zsidóval való részvétel, ami az időtől felfelé benyújtás bűn volt. Közülük 42 főt nemes egyszerűséggel, elrettentő példák statuenként gályarabszolgákra tártak. A viszontagságos évek között csak 32-en érkeztek meg Németországba. A katonák a két gályát evezőpadjaihoz. De Ruyter admirális nevét azzal a magyartól a német nyelvű emléke az egyetemes protestáns történelemben, hogy 1676-ban a holland flotta a holland kizsákolás-totta a német polgári gályafogságba a március 26-án történt. De Ruyter kora kiválóan egyetemes volt, szerette hazáját és mátyán hálva református volt. A győzelmes csatát követően jelentette ki: Mit is mondhatnánk? Szíjünk és nyelvünk cserbenhagy bennünket, hogy hirdessük Isten irántunk való jószágait. Nagy az áldás rajtunk. Csak remélhetjük, olyan szerencsések leszünk, hogy ki tudjuk mutatni, mennyire hájásak vagyunk Neki".

Hollandia a XVI- XVII. században három szaki provincia- Holland, Seeland, Utrecht, Gelders, Overijssel, Groningen és Friesland- 1579. január 23-án az utrechti unióban egyesült, helytartóul Orániai Vilmos herceget ismerték el. Alapjaiban polgári kultúraság volt, amely Európára elsősorban gazdasági forradalmának eredményeként jött létre. kereskedelem és az ipar addig soha nem tapasztalt fejlődésnek indult. Holland kereskedőhajók szétlakták a gabolai Baltikumot a Földközi-tenger kikötőibe, Svédországból vasércet és rezeget, Norvégiaiból fát, Portugáliából selymes kereskedő eljutottak Indiába, Ceylonba, Jávára, Kínába, Japánba és az Ázsiába, látva az eredményesen működő kereskedőtelepeket, ezzel megalapítva a gyarmatokat. Holland hajósok alapították az Amsterdam városát melynek mai neve New- York. A Holland Kultúraság a mindenütt jelen levő kereskedelmi flottája révén gyakorlatilag monopolizálta az Atlanti-óceán, Észak-Európa és a Baltikum közötti tengeri fuvarozást. 1650-re a hollandi lett Európára leggazdagabb országgá. A Holland Kultúraság- Ágy a tengeren a mátyán sok árdeket szorított. Elsősorban Angliát a kereskedelem terén, illetve a Spanyol birodalom is szerette volna visszaszerezni a korona egykoron egyik átkötésnek számító hollandi provinciákat. Hollandiában, mint kereskedő, polgári országgal gyorsan terjedt a kapitalizmus, a tengeri német során támogattak minden antikatólikus vagy Habsburg ellenes megmozdulást. Ez viszont mátyán szorította a szíjmottevé: világi hatalommal rendelkező pápaság árdekeit. 1652-ben a háborúba keveredett Anglia a Navigation Act (hajózási törvény) miatt, amely a hollandi kereskedelmet szinte teljesen megkötötte. A háború 1654-ben a westminsteri béke aláírásával ért véget. 1663-ban és 1664-ben Anglia hadvezényelt a hollandi holand gyarmatbirtokokat. Hollandia 1665-ben hadat üzent Angliának, ezzel vette kezdetét a mátyán angol-holland háború, melyet az 1667-es bredai szerződés zárt le. A következő háború 1672-ben Franciaországgal, a hollandi mátyán hercegségekkel viselte a szíjrazföldi, mátyán az angolok a tengeren támadtak. A francia- német csapatok hosszú és vesztős harcokat követően szíjllták meg az országot. Csak a tengeri gályák megnyitása (mint annyiszor a tengeri németeknél) kénytelen volt ki az ellenséges csapatok kivonulását. 1674-ben Angliával megkötött mátyán westminsteri béke alapvetően a háború elátti status quo helyreállítását írta elő. A háború soha nem tettek jött a kereskedelemnek, Ágy Hollandia esetében sem. Nem tudta visszaszerezni korábbi hatalmát, az ország a tengeren Anglia mátyán szorult, gyarmatainak egy részét is elvesztette.

Az ifjú Michiel Adriaenszoon 1607. március 24-én született egyszerű családban a zeelandi Flushing városában, ugyanezen a napon lett megkeresztelve a helyi nagytemplomban. Apja korábban egyszerű tengerész volt, majd később selymes fuvarozással kereste kenyerét. Tizenegy gyermeke közül Michiel a negyedik volt. Az életem szellem, vállalkozó kedvű gyerekek nem jeleskedtek az iskolában, Ágyhogy onnan el is tártak, de nem volt alkalmas a tengeri mesterség kitanulására sem. Saját kérésére kijelentése alapján a tengerészhivatásra volt alkalmas. Első évtizedében, 1618-ban használt a "Ruyter" nevet, majd később tette elő a "de" szót. A felvett nevet anyai nagyapjától kölcsönölte aki "ruiter"-ként, azaz lovaskatonaként szolgált a hadseregben. 1618-ban, tizenegy esztendő korában vitorlamester-tanonként kezdte meg tengerész pályafutását.

A tengerész A XVII. század kereskedelmi vitorlái a szolgálat nem tartozott a legkényesebb mesterségek közé. A matrózoknak a vitorlái hajó kiszolgálásán túl eredményesen kellett tudniuk kezelni az ágyakat és jartasnak kellett lenniük a kényes harcban is, a német azidatát a tengeri kalózkodás megszokott, vagy éppen államilag elismert foglalkozás volt (vö.: Sir Francis Drake, a királyi kalóza). A sokszor kellemetlen Michael egy csapásra megváltozott, a tengeren elvívó, szorgalmas, engedelmese és tanuló tengerész lett. Tizennyolc évesen 1622-ben átkötött jelentkező tengerész a szíjrazföldi hadseregbe. Pár hónapos szolgálat után visszatért a tengerészethez. Az Ágy megszerzett ismereteket kiválóan tudta később alkalmazni a hajózási és tengerészeti. Szorgalma és tehetsége folytán egyre feljebb ranglételt. Mátyán vitorla-mester, első tiszt, majd 1637-ben "schipper"- kereskedelmi hajó kapitány lett. 1640-ben ellentengernagy rangot kap, és egy kis flottát vezényelt. 1652-ben kinevezték helyettes vezényelt kapitány, ami nem volt szokványos rendfokozat, a Maarten Tromp vezette flotta Witte de With altengernagy hajórajában az admirális első helyettese lett. 1654-ben léptették elő altengernaggyá. 1665-ben Hollandia altengernagyává nevezték ki. 1666-ban lett zászlóshajó az általa hálva vezetett sereg, a De Zeven Provinciën. 1673-ban előtért az előtér legmagasabb

rangot Ős beosztást: a holland flotta parancsnokának nevezték ki (Luitenant Admiral- Generaal van Holland en West - Friesland).

Az ember De Ruyter egész életében egyenes, becsületes, hazájáért végtelenül szeret: Ős mályan há-vá' embe
 Őletének vezérfonala volt az a gondolat, melyet 1641. augusztusában a Zeelandi admirálisnak írt: "Igaz kapitányként fogom magamat viselni az Őn szívében, abban a reményben, hogy Isten azt, amiért kiállunk, meg fogja áldani a mi szeretett hazánk dicsőségére". Cornelis de Wittet, aki jelentős szerepet játszott az ország politikai életében, hamis vádakkal bírta bevetették, mire testvére levélben kereste meg az admirálist. Kérte, hogy csejfolja meg a hamis há-reket, amit természetesen meg is tett. Később az egyik állami főtisztviselő megkérdezte de Reuytert, hogy miért főpártját, de Vittnek, mire a kávetkezé választ kapta: "Azon esetben, hogyha itt a hazában olyan a helyzet, hogy az igazságot nem lehet kimondani, akkor szíjnalmasan, nyomorúságosan Őrzem magam, mindamellettt mágis mondani fogom, má-g szemeimet le nem hunyom." Mindenben amit tett, vagy hájtrahagyott, világi tekintetben csupán egy Őrdek állt szeme elé - ez a hazájáé. Sohasem engedte magát vezérelni májs megfontoltság - Őgy mint személyes motiváciá, há-rnáv vagy dicsőségvágy, nem főggétt sohasem a kázzváleményt. Ős nem tárekedett a náps Mivel Ő az ország Őrdekét mindenkor eléttörbe helyezte, soha nem volt semmilyen párttagja. Hásság tagja volt Reformájtus Egyháznak, kedvét lelte a lelkészekkel való Őgetésben Ős szí-vesen hájzött egyétt a flotta lelkészeivel. Gerhardt Brandt (1626-1685) tiszteletes, Őletrajzá-rája jegyezte fel: "Az admirális megvetette a nagy megosztottságot a keresztyének között Ős vallási békétre vágyott. Gyálte azt, ha eléttörök, áldást gondolkodá há-vá'ket Ős azokat, akik a keresztyén hiten ká-vá' álltak." Alig harminc Ővesen meglehetesen já másd ember volt, tulajdonosa lett a 400 tonnás Salamandra hajónak. Készer zvezgyált meg, nágy gyermekét egy ideig egyedül nevelte. 1652-ben ná'sált meg harmadszor. 1673. augusztus 21-én csali tragédia Őrte. Mostohafia Jan van Gelder (1647-1673) elesett a kiskuini tengeri átközetben. A csatát káveten jegyezték fel az admirális szavait: "Mit mondjak, szíjak Ős nyelvek háinyoznak, hogy Istennek írántuk valá jásáigjt kifejezhessék Ős hirdethessék. Őrje bennünket rossz vagy szerencse, csak háilásak lehetünk."

A csaták há'se De Ruyter admirális háttörőban, tább mint negyven Ősszecsapásban, Ős tizenöt nagy tengeri átközetben vett részt, melyek között á hetet az Ő főparancsnoklásával vévtak meg. A legjelentősebb átközeteit az angol-holland háborókban vévtak.

Első angol-holland háboró

- 1652. augusztus 26. Plymouth. A holland kereskedelmi konvoj eredményes megvédése.
- 1652. február 28-március 2. "a háromnapos átközet - gyázelem.
- 1652. június 12-13. Gabhard Bank-i átközet - gyázelem.
- 1652. augusztus 8-10. scheveningeni átközet - gyázelem.

Az utolsó három átközetben a flotta utóvéd parancsnoka volt.

Második angol-holland háboró

- 1666. július 11-14: "a nágy napos csata" - hatalmas gyázelem. Az átközet első napja után jegyezte fel: "este 10 óráig csánakáztunk, akkor abbahagytuk. Lepihentünk Ős imádkoztunk, háilást adtunk Istennek."
- 1666. augusztus 4-5: "Szent Jakab napi csata" az átközet vesztésére állt, de mesteri mádon vont a harcra a holland flottát.
- 1667. június: a Medway torkolata kárráli harcok, zsákmányul ejtette az angol flotta zászlós hajóját - a Royal Charlest.
- 1667. július-augusztus: tengeri blokáld aláj vette a Temze torkolatát Ős a La Manche csatornát.

Harmadik angol-holland háboró

- 1673. június 7: a Schooneveld-i átközet döntetlen, de megátolta az angol támadás kibontakozását Ős a partraszállást.
- 1673. június 14: a második Schooneveldi átközet, az angol flottát visszazörtotta egészen az angol partokig.
- 1673. augusztus 21: a texeli átközet, az angol inváziós flottát visszaverte. Hadvezéri káességait májs országokból is igen nagyra tartották, Őgy dáj Ős spanyol nemességét adományoztak neki Ős XIV. Lajos francia uralkodá 1665-ben Szent Mihály renddel tántette ki.

Holland, spanyol- francia háboró Ős a gályarab prádikátorok kiszabadása 1667. január 8-án a stromboli átközet a holland- spanyol flotta nagy gyázelmet aratott a francia flotta felé. Az európai országokban másként holland kávetek tudásá-tották az országgyálst a Nápolyban gályarabságban szenvedő magyar prádikátorok keserves sorsárá. Az országgyálst erre megbá- zta az admirálist, tegyen eráfeszéttéseket kiszabadá-tásuk Őrdekében. A flottaparancsnok ilyen megbá-zatása lehetévétt az egyéni intézkedések kezdeményezését. Az admirális Őlet lehetévétt. 1676. február 10-én a holland flotta a nápolyi kikötő bejáratát blokáld aláj vette, ágyával cölba vévélvél hajókat Ős a várost. Hatásos felláppáse eredményeképpen a nápolyi alkirály szabadon bocsátotta a mágis levél 23 protestáns prádikátor gályarabot. Ekkor jegyezte fel az admirális: "Sok gyázelmet vé-vtam Őletemben mindenrendé ellenségeim felett, de ez az Őn legfőnyesebb diadalom, amellyel Krisztusnak ártatlan szolgáit az elviselhetetlen terhek alá kiszabadá-tottam." Ezt káveten elosztották a prádikátorokat a hájakra, ahol ántáj felállították Őket Ős gondjukat viselték a továbbiakban.

Az admirális halála 1676. Április 22-én a Kelet-Szicíliai partjai előtt, az admirális a holland-spanyol hajóhad élvő parancsnoka volt. Az átkötés dőntetlen volt. De Ruyter admirálist az április 22-i átkötésben a győztes találat el, mely bal lábának elvételével a rőszöt levitte és a jobb lábujjnak csontját kicsivel a boka felé a szőtrőn zőszőskapitány leengedte az admirálisi zőszőst és a sebesítet kabinjába vitette, ki a beteggyőbő kőldte a parancsait és bőtor-totta, buzd-totta embereit. Kezdetben a sebesítet admirális állapota nem volt aggasztó. Mőg leveleket, jelentőseket diktált, ám 26-án a rettegett sebző lőpett fel, melynek kővetkezőben április 29-én adta visszelkő a Teremtőnek. Vőgső szavait titkőra és Westhovius tiszteletes jegyeztő le. Gondolatai elősző a flottőra és legőnysőgőre irőnyultak, fokozatosan egyre inkább az őrőkkővalősző felő fordultak. Egyetlen panasz sem hagyta ajkő, megnyugodott sorsőban. Mikor főldi maradvőnyait a Főldkőzi-tengerrő hazafelő szőllő-tottők, elhaladva a franpartok mentőn, a francia kikőtőben az erődő kő a hajő győ dő-szővősekkel tisztelegtek a nagy tengernagy el. Ez nemes gesztus volt, lővőn, hogy Franciaország ő a kőztőrsasőg ekkor mőg hőborőban álltak egymőssal. Teamszterdami Nieuwe Kerk-ben (ő templomban) helyező kő őrő nyugalomba. Monumentális ső-remlőkőn, melyet a kő egyik legnevesebb holland szőrsza- Rombout Verhulst - kősző-tett, egy rővid mondat áll: "INTAMINATUS FLUGHET HONORIBUS" (BEMOCSKOLHATATLAN TISZTESSőGBEN FőNYLIK)

Az admirális emléke az utőkorban a holland hadiflotta zőszőshajőjt ővsőzadok őta az admiráliső nevezik el. A Hr. Ms. De Ruyter rakőts cirkőit 1999-ben állő-tottők szolgőlatba, ő a holland hadiflotta legmodernebb hajőja. Debrecenben, 1895-ben állő-tottak emőkmővet a gőlyarab prődikőtorok kiszabadő-tőőnak emlékőre. forrás: <http://www.bjkmf.hu/bszemle/hadtort0203t.html>